

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 13.000

Letna inozemstvo . . . » 18.000

Letna inozemstvo, USA dol. 25

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXII. - Štev. 17 (1600)

Gorica - četrtek 24. aprila 1980 - Trst

Posamezna številka lir 300

Upati proti upanju Janez Pavel II. v Turinu

V ponedeljek 10. marca smo v Ljubljani proslavljali 60-letnico teološke fakultete. Lepo je bilo. Opazoval sem, poslušal in premišljeval o naših razmerah na Primorskem. Kdaj bo prišel trenutek, ko bo lahko tudi kak bogoslovec iz zamejstva študiral na tej fakulteti? Danes za tak študij ne bi bilo prav nobene težave, če bi imeli kakšnega kandidata. A tega, žal, nimamo. Pri slavnostnem kosilu sem čestital fakulteti za opravljeno delo, a obenem izrazil svojo žalost in zaskrbljenost, ker na fakulteti ni prostora za kandidate iz našega zamejstva, ker jih pač ni. Kratko voščilo in tožbo sem zaključil s prošnjo: Pomagajte nam!

Ob koncu kosila mi je sedanji ljubljanski nadškof dr. Alojzij Suštar, ki naše razmere dobro pozna, rekel: »Dobro si povedal, a znova si jokal.« Vtis sem imel, da je bil ta očitek le izraz njegove zaskrbljenosti in obenem pripravljenosti za resnično pomoč. Bog daj, da bi se to res zgodilo! Naš tržaški g. škof je že večkrat dvignil svoj glas in opozoril na pomanjkanje duhovnikov, zlasti med Slovenci. Kako naj kaj novega in svežega zanese v tržaško Cerkev, če pa ni duhovnikov, veselih, mladih, sposobnih, polnih navdušenja za božje kraljestvo in za njegovo rast?

Pri seji župnijskega sveta mi je neka oseba potožila, da naš g. škof le prevečkrat toži nad pomanjkanjem duhovnikov, češ da jok in stok le malo zaležeta. Morda bi bilo potrebno ubrati drugo pot. A katero? To sem g. škofu povedal. Malo je pomislil, a se je na veliki četrtki pri jutranji maši v stolnici v pridigih duhovnikom z vso resnostjo in poudarkom vrnil k temu vprašanju. Znova je povedal, da mu je to vprašanje zelo pri srcu, zlasti ko gre za slovenske vernike. Priznal je, da mi vse to živo občutimo in da zaradi tega bolj kot drugi tudi trpimo, saj gre za težko preizkušnjo, ki nam jo Gospod že leta in leta nalaga. Povabil je slovenske duhovnike, naj obnovimo svoje zaupanje v Gospoda, in nakazal je pot, ki se bo odprla za nove apostole. Ta pot je naša bratska ljubezen, pričevanje naše trdne poverljivosti in ubranosti našega truda. In nato še: skupna molitev škofa in duhovnikov, žrtve in trud.

Rekli boste: Molitev je le pomoč, opora, izraz upanja in poguma, ne more biti pa dokončna rešitev. Jezus je res naročil: »Prosite nebeskega Očeta, naj pošlje delavcev v svoj vinograd.« Nadalje je On sam tisti, ki kliče in izbira, a brez našega sodelovanja, ki včasih zahteva trde žrtve in odpovedi, ne gre in ne bo šlo. Naša prošnja in priprošnja svetnikov, zlasti Device Marije, meri na to, da bi se človek spremenil in postal bolj odprt za božje navdih, da bi napredoval v veri in ljubezni. Bog ne sili nobenega; trka, če odpreš, vstopi; če ne odpreš, gre mimo.

A kako naj mladi mož v današnjem hrupu in raztresenosti prislujne božjemu klicu brez pomoči dobrega dušnega pastirja? Kje bomo našli družine, ki tako živijo Kristusovo veselo oznanilo-evangelij, da to odmeva v življenju otrok, ne da bi jih krepila in vodila duhovnikova beseda in delo? Kako naj se mladina vrača k Bogu brez duhovnikovega dela in truda, ki mladim od oltarja posreduje božjo besedo in božji kruh življenja?

Duhovnik svoje službe ne opravlja v svojem imenu, ampak predstavlja Kristusa, ki po njem deluje: duhovnik dejansko opravlja službo namesto Kristusa. Apostol Pavel sam je zatrjeval, da je posebnost njegove službe v tem, da predstavlja (zastopa) Kristusa. To »predstavljanje Kristusa« doseže svoj najvišji izraz pri obhajanju euharističnega slavlja, ki je vir in središče cerkvene edinstvi ter daritven obred, pri katerem se božje ljudstvo združuje s Kristusom. Duhovnik, ki ima edini oblast, da opravi euharistično slavlje, ne dela tega samo v moči, ki mu jo je podelil Kristus, ampak v osebi Kristusa, namesto Kristusa, kakor da bi pri posvetitvenih besedah nosil v sebi njegovo podobo.

Ali ni vse to nekaj lepega? A kako naj o tem tako prepričamo fante, da se bodo

odprli Bogu, njegovi besedi, njegovi volji, njegovemu klicu, njegovi ljubezni? Postati duhovnik se pravi popolnoma se darovati Bogu, ki se nam je tudi sam daroval v ljubezni. Duhovniški kandidat mora imeti močno vero in ljubezen do Jezusa. Njegova vera ni samo hladno, samo s polovico srca sprejemanje resnic, ki jih oznanja Cerkev, pač pa velikodušen odgovor vsega srca in razuma na božje vabilo.

Ali res ni med našimi fanti nobenega, ki želi prislujni Jezusovemu klicu, ki je edini, ki zares lahko zahteva vse, ker nam je tudi dal vse? Ali res ni nobene družine, kjer teče živa voda, kjer iskreno iščejo Jezusa, ga imajo radi in so zanj pripravljeni darovati mladega sina?

Bolj ko o vsem tem razmišljamo, bolj se nam kopičijo vprašanja in vedno težji se nam zdi odgovor. In vendar! Vsaka pristna poklicanost požene iz vere, živi iz vere, dobi svojo moč iz vere; iz vere, ki jo iz dneva v dan doživljamo in živimo, v odkritem, velikodušnem in prijateljskem zaupanju v Gospoda. Gotovo nihče ne hodi za tujim človekom; nihče ne posveča svojega življenja neznanu. Če imamo krizo poklicev, ali se morda ne skriva za vsem tem kriza vere? Kakšno sveto dolžnost imamo dušni pastirji, starši in krščanski vzgojitelji, da današnjo mladino privedemo do globokega poznanja Kristusa, do vere vanj, do prijateljstva z njim!

Prosilsi bomo z besedami apostola, da nam Gospod »pomnoži vero« v naših krščanskih občestvih in posebej še v tistih, ki jih je poklical v svojo službo ali jih bo še poklical.

Molili bomo, da bi Kristusova ljubezen prebudila božji klic v mnogih plemenitih mladincih in v duši drugih dobrih in nesebičnih ljudi, da bi obnavljajoče spodbulila k odločitvi, in tiste, ki so si že izbrali svojo življenjsko odločitev, ohranila v trajni zvestobi.

LOJZE ŠKERL

Nadškof Bukatko se je poslovil

Dosedanji nadškof Gabrijel Bukatko se je 23. marca poslovil od vernikov beograjske nadškofije in se vrnil v križevsko eparhijo, kateri je še vedno vladika in apostolski administrator. Za pomočnika te škofije vzhodnega obreda ima pomožnega škofa in generalnega vikarja dr. Joakima Segedija.

Novi beograjski nadškof msgr. Alojzij Turk je prejel škofovsko posvečenje v nedeljo 20. aprila v cerkvi sv. Antona. Na njegovo posvečenje se je odpravila tudi skupina naših ekumenskih romarjev in romaric.

Leta 1981 svetovni euharistični kongres v Lurdu

V Lurdu so že v teku priprave na svetovni euharistični kongres, ki bo prihodnje leto. Kongresa se bo udeležil tudi sv. oče, in računajo, da bo takrat prišlo v Lurd nad milijon ljudi. Organizatorji so v zadregi, kje dobiti prostora za toliko množico. Lurško gostinstvo ne more prenočiti več kot 35.000 romarjev. Druge, zlasti mlade, bodo namestili po šotorih okoli Lurda. Organizatorji iščejo tudi primeren prostor za mašo sv. očeta, ko se bo na ta prostor zgrnila milijonska množica.

Osrednja misel kongresa naj bi bila: Jezus Kristus, kruh, ki ga lomimo za uredništev novega sveta.

Katoličani v Afganistanu

V Afganistanu sta samo dva katoliška duhovnika, en Italijan in en Francoz. Skrbita predvsem za tuje in otroke. V razgovoru z neko francosko revijo je p. Serge de Laugier dejal, da je njegovo misijonsko delo predvsem molitev za Afganistan, ki se vsak dan rodi in umirajo. Okrog sebe je zbral skupino mladih od 10 do 18 let, iz katerih skuša ustvariti krščansko občestvo. Afganistan je namreč izrazito muslimanska dežela, kjer domačinov katoličanov praktično ni.

Bazilika Marije Pomočnice v Turinu

Ko sem v nedeljo 13. aprila gledal po televiziji mašo Janeza Pavla II. na trgu pred turinsko stolnico in potem bral poročila o tem njegovem obisku v piemontski prestolnici, sem se spomnil na besede Borisa Pahorja, ki jih je na račun sv. očeta napisal v zadnjem Zalivu. Takole modruje tržaški pisatelj:

Poveljevanje voditeljev je nesrečna slabost; a če to drži, ko gre za državne močote, prav tako drži, ko se oceanske množice zgrinjajo ob kraja. Seveda je le-ta za vernike predstavnik Kristusa na zemlji, zato teoretično ljudje ne častijo njega, ampak nevidno božanstvo. A prav tako bodo tudi politično interesirani razlagalci rekli, da je državni poglavar izraz nevidne ljudske duše, simbol moči delavskega razreda itd. Zato naj bi se človeštvo odreklo vsem poveljevanjem ob kraja, tudi tistih osebnosti, ki so simpatične. In Karol Wojtyła je prav gotovo eden izmed teh; a če je sijajno, da je papež zagovornik verske in druge svobode, ki jo kršijo tako desničarski kakor levičarski režimi, potem je prav tako res, da je kot cerkveni poglavar prav tako dogmatski in nepopustljiv, kot so v svojih pogledih nepopustljivi totalitarni državni oblastniki. Seveda cerkveni poglavar brani homogenost ustanove, ki mora ostati trdna; a isto trdi tudi Brežnjev, dolgo pred njim pa je isto poudarjal že Sofoklejev Kreon. Zato se Janez Pavel

II. kljub poudarjeni nezmotljivosti moti, če misli, da bo vzdignil narode v sfero duha z vplivom svojega čara na množice, medtem ko bo hkrati dajal civilni oblasti zgled avtoritarnega vladarja. Do duhovne obnove sveta lahko pride samo v sproščenosti, ne v administrativnem zagovarjanju nekega miselnega in vedenjskega obrazca, pa naj bo le-ta verski ali laičen (Zaliv 1979, 3/4).

NI VSE ZA V EN KOŠ

Dolg je citat, toda priča, kako nekateri laični ljudje mečejo vse v en koš, versko in posvetno, božje in človeško, vedno in minljivo. Podobno je tisto nedeljo naredila italijanska televizija: ker ob eni uri popoldne ni bilo še konec maše pred turinsko stolnico, so po očenašu prekinili direktno oddajo in prešli na redni program: zanje papež in 400.000 ljudi okrog njega ali neki Jure Juretovi je vse eno: Spektakelj!

Podobno velja tudi za Borisa Pahorja: Brežnjev in drugi svetni mogotci ali papež so na isti liniji, ljudje, ki jim gre za ugled in za oblast, zastopniki režima.

POSTAJE SV. OCETA

Kako se motijo, je pokazal milijon ljudi, ki so se tisto nedeljo zgrnili okrog sv. očeta in še bolj papež sam s svojimi obiskarji in govori. Jasen je bil namen njegove

vega obiska: Romanje vere, da dvigne moralno mesta, ki je postalo središče terorizma. Noben triumf, nobeni nameni oblasti, nobeno utrjevanje »režima«, temveč »pot do človeka danes«. Sel je papež, da opravi svojo službo v prid preizkušenemu mestu in teroriziranemu prebivalstvu. Ni šlo za srečanje z oblastmi, za iskanje kakih interesov ne zase ne za Cerkev. Zato so bile postaje njegovega obiska izrazito verske narave: bazilika Marije Tolažnice (Consolata), kjer je grob sv. Jožefa Caffassa, Cottolengo in obisk tamkajšnjih bolnikov (tam je pokopan sv. Jožef Cottolengo). Potem katedrala in maša na trgu pred njo. (Tu se je pred mašo srečal s 500 duhovniki in 25 škofi.) Počastitev sv. prta v stolnici. Po kratkem kosilu obisk bazilike Marije Pomočnice kristjanov v Valdocco. Tam je pokopan sv. Janez Bosko, sv. Dominik Savio in sv. Marija Mazzarello. Tam se je na dvoriščih srečal z Don Boscovo mladino. Končno še srečanje s turinskimi ljudstvom na glavnem trgu Vittorio.

Res je, povsod se je trlo ljudstva, koder se je vozil; vse ulice so bile preozke, vsi trgi premajhni. Toda kdo je priklical te množice, po kaj so prišle? Kdo je ukazal športnikom, da so nogometno tekmo prve lige premaknili na soboto popoldne, namesto da jo igrajo v nedeljo popoldne? Ni bilo nobenih agit-prop, nobenih ukazov, nobenega siljenja; vse je bilo spontano. Ali naj kdo prepove ljudstvu, naj ne hodi čakati papeža ure in ure?

NJEGOVI GOVORI

Tisto nedeljo je govoril devetkrat. Vsebinsko vsebina govorov je bila verska, kot se za papeža spodobi. Ni pa molčal pred nobeno zmotno sedanjega časa, ker sv. oče ne govori za »čehljanje ušes«, kot delajo politični voditelji ljudstev. Ničesar ne obljublja, a tudi pred ničemer ne molči. Pohvali, kar zasluži pohvalo: »Klanjanje se bogati in resni kulturni in civilni tradiciji turinskega mesta,« je rekel. Toda je tudi opozoril na nasprotja, dvoumnosti, razčlovečenje, ki je prisotno v Turinu kakor v vsakem velikem industrijskem mestu. Ni pozabil na problem emigrantov, ki so se natekli v Turin iz vseh delov Italije in ki jih ogroža sedanja gospodarska kriza. Potem ni zamočal o pogubnem vplivu starega liberalizma, ki je ravno v Turinu imel svoje središče, kakor tudi ni pozabil omeniti ideologije in prakse marksistične gavora: »Potrebno je zajeziti terorizem, ki ne spi — je rekel — in ki je iz tega mesta napravil enega svojih operativnih centrov. Mogoče da so socialne krivice in drugi razlogi dali povod za kritično miselnost, ki hoče z vsem pomesti v pričakovanju neke boljše prihodnosti. Toda kakšna prihodnost naj se zgradi na sovraštvo, ki se divje izživlja proti svojim bratom?«

Potem poziva vse oblasti, tudi cerkvene, naj se potrudijo, da bodo odstranjene sleherne krivice in socialna neravnovesja. »Vendar, kakor sem rekel na Irskem, ponavljam tudi tukaj — je nadaljeval papež — nasilje je zlo, ki ni vredno človeka. Jaz prosim z vami, naj zločina nihče ne imenuje drugače kot zločin. In gorje nam, če ne bomo imeli poguma misliti in trditi, da ne bo izboljšanja družbe, če to sloni na sovraštvo, na uničevanju. Sovražstvo rodi smrt. Bodimo zato rajši nosilci dobrote, apostoli ljubezni.«

Tako govori in uči Janez Pavel II. Je to iskanje oblasti in priljubljenosti, je to demagoštvo? Ali ni ravno obratno oznanjevanje resnice, opozarjanje na dolžnosti, zahteva po doslednosti kristjanov in vseh poštenih ljudi? Zato upajmo, da bo Janez Pavel II. s svojimi obiski pomagal dvigniti množice v sfero duha, v spoštovanje sočloveka.

K. H.

Ali bi še šel za duhovnika?

Nekemu našemu duhovniku, kateremu je poklic dozorel pred zadnjo vojno, ki torej ni več mlad, sem zastavil vprašanje: Če bi danes izbral in bi se moral odločiti za poklic, ki si si ga izbral, ali bi se še enako odločil?

Nekoliko se je zamislil, potem pa se pristrčno nasmehnil in rekel: »Ne samo enkrat, tudi večkrat, če bi bilo potrebno, bi se enako odločil. Če me je takrat nagibalo k duhovništvu stanje našega ljudstva, ki je bilo tako zapuščeno in zatirano, če sem mu hotel kot duhovnik stati posebno blizu, se mi danes to ljudstvo še bolj smili. Smili se mi zato, ker je še bolj zapuščeno in še bolj lačno kot takrat. Da se razumemo: Naši ljudje niso lačni vsakdanjega kruha, tega imajo večkrat še preveč. Tudi niso zapuščeni in zatirani, kot so bili, saj so sami svoji gospodarji. Toda lačni so kljub temu bolj kot takrat, ker so lačni Boga, a tega ne vedo. Menijo, da so svobodni, a so sužnji kot zlepa niso bili, ker so sužnji svojega dela, svojih pretiranih zahtev, svojega egoizma, okolja, v katerem živijo. Pogledjmo mojo faro. Koliko ljudi je v njej v resnici svobodnih? Koliko jih je, ki si upajo misliti s svojo glavo? Se ravnati po svoji vesti? Ki si upajo reči črnemu črno in belemu belo? Morda jih je deset.

Kadar grem kdaj peš skozi vas, vidim, kako vse napreduje. Koliko novih hiš, koliko novih avtomobilov, kakšen luksuz po stanovanjih. Ze ob sobotah se, zlasti poleti, župnjia sprazni. Eni k morju, drugi v

hribe; eni po domovini, drugi v tujino. Vsi se zdijo tako srečni, zadovoljni. Ali so res?

Tam po sv. Treh kraljih začnem obiskovati družine in blagoslovljati hiše, kjer to želijo. Leto za letom delam to. Da bi videl, koliko tragedij odkrivam po luksuznih stanovanjih, tragedij, ki so si jih največkrat ljudje sami krivi: sprti zakoni, skregane družine, alkoholizem, nevoščljivost, živčnost, naveličanost nad življenjem in zlasti odtujenost Kristusu in Bogu.

Povem ti, da se mi ljudje vsako leto bolj smilijo, ker vedno manj vedo, čemu živijo. Kaj bo z njimi, če se jim še jaz kot duhovnik odtujim? Če bi me ne bilo, da med njimi zastopam Kristusa, da jim pričam, da so še višje vrednote kot so jed in pijača, pa vikendi in zabave? Da človek živi še za kaj višjega kot za grob?

V slovenskem jeziku nam pravijo »duhovniki«. To je zelo posrečen naziv, namreč mož, ki jim govori in priča o duhovnih resnicah in vrednotah, o poklicanosti človeka, da služi Duhu in ne materiji.

Res je, večkrat imam vtis, da sem glas vpljočega v puščavi sredi tega našega ljudstva. Toda to je bila usoda vseh prerokov, ki niso šli za ljudstvom, temveč so hodili pred ljudstvom. Imaš pa vendarle lepo zavest, da še pred tabo hodi Kristus.

Da bi le mogel verno hoditi za njim, kot nas spodbuja Tomaž Kempčan. Zato bi rad še enkrat posta lduhovnik, če bi to bilo mogoče, in si želim, da bi bil res »duhovnik« za božje ljudstvo. Zapisal K. H.

Štiri dolžnosti do vesti

SVOBODO VESTI JE TREBA SPOŠTOVATI

V spoštovanju dostojanstva človeške osebe v iskanju resnice s strani svetne družbe zahteva koncil, da »je treba naravno pravico človeške osebe do verske svobode (to je do svobode vesti) v pravni ureditvi družbe tako priznati, da postane sestavni del civilnega prava« (št. 2). Zato imajo tudi verske skupnosti »pravico, da niso ovirane, ko z govornjo in pisano besedo učijo in izpričujejo svojo vero..., da se morejo ljude po nagibih svojega verskega čuta svobodno shajati in ustanavljati kulturna, družinska in socialna združenja« (št. 4). Posebno »družina ima kot družba z lastnimi in prvobitnimi pravicami pravico, da pod vodstvom staršev svobodno ureja domačo versko življenje. Staršem pripada pravica, da po svojem lastnem verskem prepričanju določajo, kakšna naj bo verska vzgoja njihovih otrok. Svetna oblast mora zato staršem priznati pravico, da zares svobodno izbirajo šole in druga vzgojna sredstva, ne da bi jim zaradi te svobode pri izbiranju smela bodisi naravnost bodisi posredno nalagati krivična bremena. Razen tega so kršene pravice staršev, če so otroci prisiljeni obiskovati takšen šolski pouk, ki ne ustreza verskemu prepričanju staršev, ali če se jim kot obvezen nalaga samo en način šolanja, iz katerega je vsaka verska vzgoja popolnoma izključena« (št. 5). Tako vatiškanski koncil.

RESNICO SMO DOLŽNI ISKATI

Na zadnjem mestu naj pod tem vidikom opredeljuje svoboda vesti kot izraz dostojanstva človeške osebe poudarim — spet v skladu s koncilsko izjavo — še dolžnost, ki jo ima vsak človek, da res išče resnico in jo skuša čim bolj in globlje spoznati. »Ker vsem ljudem pripada dostojanstvo osebe, to je z razumom in svobodno voljo obdarjenih in torej k osebni odgovornosti dvignjenih bitij, zato jih že njihova narava sama priganja, so pa tudi pravno dol-

žni, iskati resnico, zlasti tisto, ki zadeva vero. Dolžni so tudi držati se spoznane resnice in vse svoje življenje uravnati po njenih zahtevah« (št. 2). Pravica do resnice vsebuje dolžnost do resnice in obratno. Svoboda iskanja resnice ne pomeni torej svobode od vsake obveznosti. Nasprotno, kolikor jo človek spozna, se ni mogoče sklicevati na svobodo vesti. »Zato ima vsakdo dolžnost in torej tudi pravico«, pravi koncil, »da išče resnico v verskih zadevah« — kar velja na vseh področjih resnice — »in si tako ob uporabi primerljivih pripomočkov na pameten način ustvarja pravične in resnične sodbe vesti« (št. 3).

SPOZNANO RESNICO SMO DOLŽNI SPREJETI

S tem je tudi že nakazano, kje je sklicevanje na svobodo vesti pri iskanju resnice napačno in nesmiselno. To velja po krščanskem prepričanju za razmerje do Boga in do Kristusa, v katerem se Bog razodeva. Kot ustvarjeno bitje je človek strogo dolžan, da kot učenec v odnosu do Kristusa učenika »od njega prejeta resnico vedno popolneje spoznava, jo zvesto oznanja in z odločnostjo brani« (št. 14). Svoboda vesti nasproti Bogu v iskanju resnice obstaja v tem, da je človek v vsej iskrenosti pripravljen, poslušati in ubogati Boga in sprejeti njegovo resnico. Po krščanskem razodetju je Kristus pot, resnica in življenje, in svoboda vesti obstaja v svobodni odločenosti zanj.

V ISKANJU RESNICE POSLUŠAJMO TUDI CERKEV

Ker ima Cerkev nalogo in poslanstvo, da ljudem oznanja in posreduje Boga in njegovo resnico, je treba podobno reči o svobodni vesti nasproti Cerkvi. »Pri oblikovanju svoje vesti,« pravi zato koncilsko izjava o verski svobodi, »pa se morajo kristjani ozirati na sveti in zanesljivi nauk Cerkve. Saj je po Kristusovi volji katoliška Cerkev učiteljica resnice in njena naloga je, da izraža in verodostojno uči resnico, ki je Kristus, in hkrati pa s svojo oblastjo razlaga in potrjuje načela npravnega reda, potekajoča iz človeške narave same« (št. 14).

Dr. A. SUŠTAR

Moški zbor »Mirko Filej« in ansambel »Lojze Hlede« v Belgiji

Gostovanje zbora »Mirko Filej« in ansambla Lojzeta Hledeta v Belgiji je bilo nadvse uspešno in zadovoljivo, tako za člane zbora in ansambla kot tudi za slovensko skupnost, ki tam prebiva, za katero je pomenil obisk z Goriške novo povezavo s kulturo, iz katere izhajajo. Za Goričane je bilo potovanje tudi prijeten izlet in priložnost za spoznavanje novih krajev.

Pot v Belgijo je trajala 27 ur, prek vse zapadne Evrope, po sicer lepih cestah, pa kljub temu utrudljivo. Dobra volja je trajala vseskozi in v avtobusu ni bilo sploh dolgočasno. Veliko je bilo v avtobusu vina, kar je prispevalo k dobri volji in kratkočasju.

V Belgiji so nas sprejeli v svoje družine prijazni Slovenci, povečini Primorci ali Dolenci. Nekateri so šli v Belgijo po prvi svetovni vojni, drugi pa po zadnji vojni. Po težkih letih dela v rudnikih premo-

so si ustvarili pogoje, da stara leta preživljajo v blagostanju in zadovoljstvu.

Presenetil nas je njihov življenjski standard, ki je precej višji od našega. Med njimi ni zaslediti kake želje po vrnitvi v domovino, ker so našli deželo, ki jim nudi prijetno bivanje. Imeli smo večših občutek, da je blagostanje zamorilo, kar bi jih vezalo in spominjalo na domače kraje. Sicer pa vsaj enkrat na leto gredo v domače kraje na obisk. Njihovi otroci se počasi utaplajo v večinsko kulturo, čeprav znajo kar dobro govoriti slovensko in nekateri sodelujejo pri zborih in folklornih skupinah. Za versko in kulturno rast teh ljudi skrbi duhovnik Vinko Žakelj, pomagajo pa mu nekateri razsvetljeni in res občudovanja vredni laiki.

Program, ki ga je pripravilo društvo »Slomšek«, je bil natrpan in zanimiv. V soboto popoldne je bil sprejem pri žu-

panu mesta Maasmechelen. Z naše strani smo mu prinesli simbolične darove z Goriške ter oseben pozdrav in darilo goriškega župana De Simoneja. V svojem govoru je župan Reul pozdravil naš obisk ter omenil, da žive v njegovi občini v največji slogi pripadniki vseh mogočih narodnosti in da Belgija želi, naj vsaka skupina ohrani svojo identiteto in kulturo. Pohvalil je Slovence, ki se v njegovem kraju že petdeset let združujejo v svojem društvu.

Proti večeru je bila prireditev v veliki rudarski dvorani. Zbralo se je rekordno število Slovencev od blizu in daleč; tudi iz Nizozemske, ker leži mestece Maasmechelen prav na meji. Najprej sta nastopila moški in mešani zbor prosvetnega društva »Slomšek«. Sestavljajo ga povečini člani druge generacije naših ljudi v Belgiji. Zapeli so pristrčno nekaj pesmi v pozdrav. Nastopila je nato njihova folklorna skupina v lepih gorenjskih narodnih nošah. Pravili so nam, da imajo skupino mlajših in starejših, vseh skupaj jih je približno 50.

Nastopil je nato zbor »M. Filej« z 20 pesmimi. Program je bil sestavljen iz narodnih in umetnih pesmi kot si jih naši ljudje na tujem želijo. Znano pa je tudi, kako slovenska narodna pesem zavzame toplotno in občuteno v izvedbi našega moškega zbora. Uspeh je bil velik in obiskovalci so bili močno ganjeni.

V nadaljevanju večera je do poznih ur vse zabaval ansambel Lojzeta Hledeta. Njihov šegavi in izvorni nastop je ljudem zelo ugajal. Izvajali so tudi skladbe s svoje zadnje plošče in kasete, katere so vsi navdušeno kupovali. Sploh so obiskovalci bili složni v tem, da takega večera še niso imeli. To je seveda tudi nas napolnilo z veseljem in zadovoljstvom.

V nedeljo 13. aprila je zbor »M. Filej« pel pri maši v kraju Genk, nato pa je bil sprejem pri krajevnem flamskem zboru »Canzona«. Po skupnem kosilu smo šli na izlet v Bruselj. Mesto nam je strokovno razkazal g. Ilc, ki deluje že 25 let v ruskem zavodu v Bruslju. Obiskali smo vse glavne znamenitosti mesta, tudi Atomium.

V ponedeljek ni bilo konca poslovanja od gostiteljev. Zmenili smo se, da bodo prihodno pomlad prišle njihove skupine v obisk k nam na Goriško. Odpotovali smo nato na izlet po Nizozemski ter obiskali Rotterdam, Den-Haag in Amsterdam. Nato pa se je začela dolga pot domov. Spali smo v znamenitem mestu Heidelberg, ki nam ga je razkazala dr. Anica Šturm-Žabkar, ki tam prebiva. V torek smo se ves dan vozili razen kratkega postanka v Münchnu. Bila je že sredi, ko smo se vrnili na svoje domove.

Osebo smo se prepričali, kakšno je življenje izseljencev. Blagostanje, ki ga tučina nudi, jim daje zadovoljstvo in možnost, da ob vsakodnevnem delu pozabijo na deželo, iz katere izhajajo. Slovenski večer kot smo jim ga mi nudili pa zgane v njih občutke, ki so sicer pozabljeni. Ne gre tu za kakšno željo po vrnitvi v domovino, ampak za nov zagon pri delu za ohranitev slovenske kulture v možnostih, ki jih tučina nudi. Ob srečnem zaključku čutim dolžnost, da se v imenu vseh zahvalim gostiteljem v Belgiji pa tudi vsem prijateljem na Goriškem, ki so nam izlet omogočili.

B. S.

P. S. - Vodstvo zbora »Mirko Filej« odločno protestira zaradi izmalicene pisanja tržaškega dnevnika »Il Piccolo«, kjer pravi, da je šel v Belgijo italijanski zbor »Mirko Filej«. To je proti vsaki časnikarski etiki, ki se včasih lahko opravičuje s tem, da nekaj zamolči, nikakor ne pa da potvarja poslano poročilo.

Slovenska skupnost na deželi v opoziciji

V šestnajstih letih delovanja deželnega sveta je od aprila letos Slovenska skupnost prvič prešla na opozicijske klopi. Dolej je bila SSK ali na stališču nevtralnosti oz. vzdržanega glasu ali pa v večini. 11. aprila letos pa je bila prisiljena preiti v opozicijo. Zakaj tako?

SSK je od septembra 1978, torej dobro leto in pol, tvorila večinsko koalicijo z DC, PCI, PSDI, PSI in PRI. Bila je enakovredni član v tej koaliciji in prispevala svoj konstruktivni delež življenju in delovanju politične večine.

Po dolgotrajni krizi šestih omenjenih strank, in sicer od poletja lani, pa so se stvari zasukale v smer, ki je nenaklonjena Slovenski skupnosti: ustanovila se je deželna vlada treh strank, in sicer DC, PSI in PRI, in to po rimskem zgledu. Slovenska skupnost je bila tako izključena od vladne večine in deželnega odbora, kar je hud udarec za celotno slovensko narodno skupnost, saj bi s prisotnostjo SSK prvič bil član deželne vlade tudi Slovenec. Po »zaslugi« PSI (ta je namreč postavil svoj veto odboru, v katerem bi bila tudi SSK) Slovenci nadalje ostajamo državljanji druge kategorije, saj nam je prepovedano biti na mestih, kjer se odloča. Tudi za nas velja pravilo, da nismo še zreli za odgovorna mesta, kot to velja za črne v Južni Afriki.

Težko je razumeti, kaj šele opravičiti stališče PSI, ki je izključil prisotnost SSK v deželni vladi, kljub temu da sta tako DC kot PRI zagovarjali petčlansko vlado (DC, PSI, PSDI, PRI in SSK).

Deželni svetovalec dr. Stoka je v zbornici odločno obsodil zadržanje socialistične stranke in dejal, da je PSI preprečila prisotnost slovenske narodne skupnosti v tem najvišjem političnem izvoljenem telesu. Slovenci bomo ostali torej še diskriminirani, je dodal Stoka, kljub temu, da živimo v demokratični državi, da je minilo 35 let, kar je fašizem padel, da je minilo več let po Osimskih sporazumih...

Ker je bila torej SSK izključena iz vladne večine po zaslugi PSI, ji ni preostala druga pot kot opozicija, zato je njen predstavnik v deželnem svetu tudi dosledno glasoval proti programski izjavi DC, PSI in PRI. Ob koncu dolgega in zavzetega govora v deželnem svetu je dr. Stoka glasoval namreč v imenu svoje stranke proti tej izjavi, ki jo je podal predsednik odbora Comelli.

GOVOR V DEZELNEM SVETU

Slovenski svetovalec je bil v svojem govoru zelo kritičen do novega programa deželne večine. Ugotovil je najprej, da ne bo najbrž večina dolgo trajala, ker razpolaga v bistvu le s pičlo večino 31 svetovalcev na 61 (tudi zaradi zadržanja tržaškega socialista Pittonija, ki se ne strinja s svojo stranko, ker je poslala v deželni odbor tri Furlane, nobenega pa iz Trsta); Stoka je nadalje dejal, da bo zadržanje SSK v deželni zbornici odločno in jasno v celotni problematiki, od sindikalnih, delavskih do socialnih in ekonomskih vprašanj. Posebno budno pa bo SSK pazila na razvoj rešitve vprašanja celovite narodne zaščite, ki zadeva Slovence v Italiji.

POMANJKLJIVA IZJAVA O SLOVENCIH

Ker so v deželni vladi tudi socialisti, ki so — vsaj na papirju — trdili, da so za globalno zaščito Slovencev v Italiji, je bilo pričakovati, da bo obveznost novega odbora do Slovencev v Italiji odločna in iskrena. Predsednik odbora Comelli je pa

Bog me je rešil iz Oswiecima

»Bog me je rešil iz taborišča v Oswiecimu za svoje načrte,« tako pogosto ponavlja poljski redovnik brat Stanislav Kolowski. Sedaj živi v ZDA v državi New Jersey.

V mladih letih je živel na Poljskem in je ob neki priložnosti srečal dva kapucina; bila sta tako veselega obraza in tako prijazne besede, da sta napravila na Stanislava najgloblji vtis. Ze takrat je sklenil, da hoče postati kot ona dva, četudi ni še imel pravega pojma, kaj so redovniki.

H kapucinom je vstopil, ko je bil Hitler na vrhuncu svoje slave po zavzetju Avstrije in zasedbi Češkoslovaške. Ob zasedbi Poljske so gestapovci aretirali br. Stanislava in vse njegove sobrate; odpeljali so jih v taborišče Oswiecim (Auschwitz).

Brat Stanislav trdi, da je bil do zopora v Oswiecimu kot vsak drug redovni brat, zvest pravilom reda in vztrajen v molitvi. V taborišču se je pa spremenil: »V Oswiecimu, pravi, sem bil potrjen v duhovnem življenju.«

Štiri leta je preživel v taborišču in doživel vse, kar so hudega na teh krajih doživeli drugi jetniki: bil je lačen in tepen, mučen skoraj do smrti in zaničevan, kot bi ne bil človek. Videl je tragične prizore, ko so materam trgali otroke iz rok in jih pred njimi butali ob stene do smrti. To, kar je Zeffirelli pokazal v filmu Jezus iz Nazareta, da so delali Herodovi vojaki z nedolžnimi otroki.

Tisti, ki so v taboriščih preživeli vse fizične in moralne muke in jih je podpirala vera, so se v njej utrdili; drugi, ki niso verovali, so postali kot živali, podobni svojim mučiteljem esesovcem.

V taborišču je br. Kolowski večkrat na skrivaj organiziral mašo; pogosto je jetnikom nosil sv. Evharistijo, skrito pod svojo jetniško uniformo; pripravljaval je srečanja jetnikov z duhovniki. V sled tega si je pridobil oznako »škof Oswiecima«.

Zgodilo se je, da so tudi njega doleteli za krematorij. S tremi drugimi jetniki so ga privedli pred vrata krematorija. Toda peč je bila že prepolna trupel, zato so vse tri odpeljali za drugič. Bratu Stanislavu je bilo hudo, ker mu je ušla mučeniška krona.

Iz Auschwitzta so ga odpeljali v druga

taborišča, dokler ni bil 23. aprila 1945 osvobojen. Tehtal je 40 kg.

Iz Poljske se je preselil v Združene države kot toliko drugih Poljakov v tistih letih. Ze veliko let se posveča pridiganju, pouku verskih resnic, skrbi za ostarele v župniji, obiskovanju bolnikov v bolnišnicah in na domovih. Večkrat ga vabijo, naj ima konference po šolah, župnijah, klubih. Celo v judovsko sinagogo so ga že povabili, da je tam govoril. Zelo rad govori o poklicih, ker je prepričan, da ga je Bog na poseben način poklical v red kapucinov in ga pozneje na poseben način rešil iz številnih koncentracijskih taborišč, zato, da priča o »božjih klicih«. »Bog me je rešil iz taborišča s kakim posebnim namenom. Ko sem prišel sem v Združene države, sem spoznal, da me je rešil zato, da bom ljudstvu oznanjal evangelij. To je moj poklic.«

O sedanjih krizi poklicev v Cerkvi je prepričan, da je kriza srca. »Če je naše srce razdvojeno, nismo zmožni sprejeti božjega klica. Bog namreč zahteva vse ali nič. Poklic je višja oblika krščanskega življenja. Kdor koli si, če nočeš postati redovnik ali duhovnik, odloči se vsaj, da boš človek božji in Bog bo poskrbel zate.«

Kriza poklicev je torej kriza srca, kriza velikodušnosti, kriza ljubezni in zaupanja v Kristusa, ki je obljubil učencem: »Resnično povem vam: Ob prerojenju sveta, ko bo Sin človekov sedel na prestol svojega veličastva, boste tudi vi, ki ste šli za menoj, sedeli na dvanajstih prestolih in sodili dvanajstere rodove Izraelove. In vsak, kdor je zapustil hišo ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali otroke ali njive zaradi mojega imena, bo prejel stokratno in dobil v delež večno življenje« (Mt 19,27). Jezus torej ni slab plačnik.

Katoličani v novi državi Zimbabwe

Rodezija je po nedavnih volitvah postala neodvisna država in se imenuje Zimbabwe. Steje okoli 7 milijonov prebivalcev. Katoličanov je nekaj manj kot 10% (654.000). Med katoličani deluje 63 domačih duhovnikov in 286 tujih. V bogoslovne msemenišču je trenutno 80 bogoslovcev. Za bogoslovje skrbijo jezuiti.

Člani moškega zbora »Mirko Filej« in ansambla Lojzeta Hledeta med turnejo po Belgiji

Debata o proračunu goriške občine ob koncu petletnega mandata

Z letošnjimi upravnimi volitvami, ki bodo v nedeljo 8. junija, zapadejo tudi vsi občinski sveti na Goriškem in pokrajinski svet v Trstu. Spet bodo naši volivci poklicani, da gredo na volišča in tam izpričajo svojo politično zrelost in narodno zavest. Petletno obdobje naših izvoljenih svetov je gotovo kar precejšnja doba, v kateri se posamezne uprave lahko izkažejo — ali pa tudi ne. Vsekakor je prišlo v tem času do pomembnih sklepov in določitev politično-upravnih smernic, ki od blizu zadevajo naše prebivalstvo in samo manjšinsko stvarnost.

Prav ti organi — zlasti občinski svet v Gorici — so gotovo pomemben forum, v katerem pridejo na dan ne le razni upravni problemi, ampak tudi širša politična vprašanja. To še posebej velja za slovensko problematiko. Mi nimamo namreč predstavništva v parlamentu, zato so za nas zlasti večje krajevne uprave edini in glavni forum, da tam iznašamo svoje zahteve in teze. Deželni svet, pokrajinska sveta in Trstu in Gorici, kjer smo tudi prisotni s slovensko stranko, in seveda občinska sveta v obeh mestih — vsi ti so za nas glavni upravno-politični forumi. Zato zavzemajo tudi razprave v njih toliko večji pomen, kot bi ga morda imele za same italijanske sodržavljane in stranke.

Glavni akt teh svetov je prav razprava o proračunu. S tem dajejo te uprave nekatere programske smernice za bodoče leto, v njem pa se tudi indirektno zrcali nekaj običajnih prejšnjih let. Vse to je posebej prišlo na dan ob proračunu goriške občine za leto 1980, saj je ta zadnji v tej mandatni dobi in zato zadobiva še vse večji pomen.

Goriški občinski odbor je v uvodu svojega proračunskega dokumenta (tu se ne bomo spuščali v finančne postavke proračuna, ki je eminentno politična narava) prikazal glavne smernice razvoja naše občine. Gre predvsem za velike izbire, ki jih sprejela sedanja večina DC-PSDI in malo prej še PRI. Ta se nanaša na urbanistične infrastrukture, obmejno postajo, avtoporto, vse v smislu sodelovanja z Jugoslavijo oz. s slovenskim obmejnimi področjem. Gre nadalje za posege na področju gospodarstva in industrije posebej (kar je dovedlo do škodljivih razlaščenj slovenske zemlje), socialne politike, kulture in šolstva. Naj med drugim omenimo, da je za slovenske šolske potrebe (šolski center) nakazana ena milijarda lir. Posebej omenja poročilo veliko novost v zvezi z neposredno izvolitvijo rajonskih svetov (mi naj tu še enkrat omenimo žalostno ukinitve čl. 27 pravilnika, ki dovoljuje rabo tudi slovenskega jezika). Vse to in še kaj navaja odborov dokument.

Naj tu še zabeležimo, da govori dokument tudi o posebnem poslanstvu Gorice na meji z Jugoslavijo in omenja njene civilne in kulturne tradicije. Z ozirom na slovensko manjšino pa piše dokument dobesedno:

»Pozornost, ki jo posvečamo šolstvu in kulturi slovenske manjšine, se mora uosmeriti tudi na zahteve političnega značaja in to v polnem priznanju pravic, ki jih predvidevata ustava in Osimski sporazumi.«

Se prej poudarja odborov dokument ovrednotenje etnij in kultur, ki živijo v sožitju in ki se lepo odražajo v zgodovini Gorice.

POTEK RAZPRAVE

V dolgi razpravi, v katero je poseglo sedemnajst svetovalcev, so prišli do izraza vsi ti argumenti. Odbornik za finance Ciuffarin je še prej podal svoje zadevno poročilo. Zupan De Simone pa je raje razdelil med svetovalce brošuro »Appunti Goriziani«, kjer podaja svoje poglede na celotno goriško stvarnost. To verjetno najboljše mesto v današnjem položaju. Zupan je nato odgovoril svetovalcem v zaključnih izjavah pred občinskim svetom.

Nas posebej zanima problematika slovenske manjšine. Tudi ta je prišla mnogokrat v besedo med razpravo, tako v pozitivnem kot v negativnem smislu. Ni se namreč še polegel odmev na nedavni sklep pokrajinskega nadzornega odbora, ki je prepovedal rabo slovenskega jezika v rajonskih konzultah. Tudi v ostalem je bilo precej govora o tem. V glavnem pa so o tej problematiki govorili zlasti slovenski svetovalci (poleg SSK še za PSI in PCI Waltritsch, Sanzin in Mermolja).

Naj še pripomnimo, da je med sejmami

o proračunski razpravi bilo prisotno sorazmerno majhno število svetovalcev — zlasti večine. Še manj pa je bilo občinstva — in tudi predstavniki tiska le občasno! Kaj vse to kaže? Na vedno manjše zanimanje za javne zadeve? Ali na to, da so ljudje že sili prevelike politizacije v razpravah krajevnih izvoljenih svetov?

NASTOP SVETOVALCEV SLOVENSKE SKUPNOSTI

V razpravo sta posegla oba občinska svetovalca SSK, dr. Damjan Paulin in prof. Andrej Bratuž. Svetovalca sta v svojih posegih spregovorila delno tudi v slovenskem jeziku, kar je silno razburilo misovsko svetovalsko skupino. S tem sta hotela predstavnik Slovenke skupnosti poudariti pravico slovenskih izvoljenih predstavnikov, da se izražajo v svojem materinem jeziku. To še posebej, ko je prav nedavno prišlo do prepovedi rabe slovensčine v rajonskih svetih kljub nasprotni volji in sklepu goriškega občinskega sveta. Svetovalca SSK sta že v začetku mandatne dobe leta 1975 predložila dnevni red, ki zahteva možnost uporabe slovenskega jezika. A še do danes ta ni prišla v razpravo v svetlu!

Svetovalec Paulin je na dolgo govoril o splošni upravni, gospodarski in socialni politiki goriške občine. Podčrtal je vlogo slovenske stranke, zavzel se za hitro rešitev na področju globalne zaščite; zahteval je uspešnejše posege občinske uprave na tem področju, vsaj kar je v njeni kompetenci (toponomastika, konzulta za slovensko manjšino, šolske gradnje, prispevki kulturnim organizacijam). Podrobno se je svetovalec zaustavil ob problemu gospodarske in urbanistične politike in odločno kritiziral številna škodljiva razlaščenja, zlasti slovenske zemlje, za velike infrastrukture. Poudaril je nadalje, da mora občinska uprava posvetiti več pozornosti okoljskim predelom, ki so zapostavljeni. Nato je Paulin obravnaval odnose med občino in ostalimi krajevnimi ustanovami — deželo, pokrajino in odnos do rajonskih konzult. Govoril je tudi o vlogi Osimskega sporazuma in njegovem izvajanju na področju Goriške. Izrazil je še obžalovanje, da v raznih komisijah za odnose s Slovenijo sploh ni slovenskih predstavnikov.

Svetovalec Bratuž pa je v svojem posegu predvsem orisal vlogo krajevnih uprav in se zavzel za ohranitev goriške pokrajine (ki ji mnogi napovedujejo propad) in za enotnost naše dežele, ki mora tudi v tem okviru ovrednotiti slovensko prisotnost. Govoril je nato o kulturni politiki naše občinske uprave in izrazil potrebo po vedno večjem upoštevanju slovenskega dela pri raznih pobudah. Nato se je ustavil ob šolstvu in podčrtal nekatere bistvene potrebe našega šolstva v Gorici. Pri tem je še opozoril na nujnost slovenskega samostojnega šolskega okraja, ki mora postati središče vsega delovanja na tem področju. Bratuž je nadalje obravnaval splošne potrebe slovenske manjšine, zlasti na področju zakonodajne zaščite, ki jo pričakujemo. Občinska uprava naj se vsaj drži svojih resolucij, ki jih je že pred leti izglasovala v zadevi zaščite slovenske manjšine.

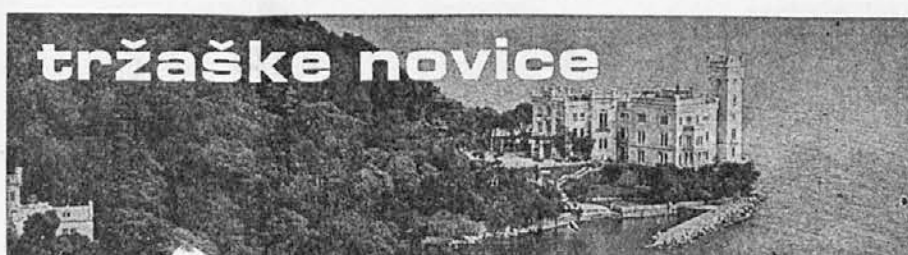
Skupina SSK je po daljših odgovorih župana in odbornikov napovedala svoj negativen glas in tako tudi volila proti proračunu za leto 1980. To predvsem zato, ker sedanja večina, kljub nekaterim pozitivnim aspektom, ni pokazala bistvene politične volje za pravilen odnos do naših zahtev. V glavnem gre tu za znane odločitve na področju infrastrukture (industrijsko področje, avtoporto, obmejna postaja), ki so zahtevale prevelik davek Slovencev zavoljo prisilnih razlaščenj.

Poimenovanje šole v Standrežu

Odbor za poimenovanje osnovne šole v Standrežu se je sestel in vzel na znanje, da je prošnja za poimenovanje šole po Franu Erjavcu končno šla na pristojno ministrstvo, ki se mora o predlogu izreči. Zavoljo predčasnega zaključka šolskega leta je odbor sklenil, da priredi proslavo ob poimenovanju šole ob začetku novega šolskega leta. Medtem se bo končal tudi birokratski postopek.

Odbor ponovno poziva vse, ki imajo kadooprni kip, ki bo postavljen v šolski veži, in sklenil, da začne nabiralno akcijo finančnih sredstev, ki so potrebna za kip in za tisk brošure o štandreški šoli.

Odbor ponovno poziva vse, ki imako gradivo ali fotografske posnetke o tej šoli, da to prinesejo v šolo, kjer bo služilo za brošuro in za razstavo.

tržaške novice

Seja dolinske sekcije SSK

V ponedeljek 14. aprila se je sestala v Borštu dolinska sekcija SSK. Poleg običajnega pregleda splošnega političnega položaja ter priprav za junijske volitve, ki ga je podal sekcijski tajnik Mahnič, sta poročala o sekcijem delovanju še predsednik sekcije Zobec ter občinski svetovalec Gombač. Prvi je poročal o nedavnem skupnem zasedanju predstavnikov koprške, miljske ter dolinske občine v Miljah za ohranitev teritorija ter smotrne uporabe okolja. Občinski svetovalec Gombač pa je poročal o dobrososedskih odnosih med koprsko ter dolinsko občino ter o skupnem sestanku s SZDL iz Kopra v četrtek 24. t. m. Odborniki so z zadovoljstvom sprejeli poročila, kar dokazuje potrebno potrebo po strankini prisotnosti ter pravilnosti njih izbir po odprtosti ter sodelovanju. V tej zvezi se sekcija zahvaljuje vsem občanom, ki so pripomogli k uspehu strankinega pomladanskega srečanja, ter vabi že vnaprej na prvomajsko slavlje, ki ga bo priredila sekcija.

Kontovel

V nedeljo 20. aprila popoldne je bila na Kontovelu lepa slovesnost, čeprav je zeblo in je pihala burja ter je okolica kazala, da je malo prej tudi snežilo. V cerkvi se je zbralo kar lepo število vernikov, ki so želeli počastiti dva velika Slovenca: škofa Antona Martina Slomška in škofa misijonarja Friderika Barago. Župnik Rudolf Bogatec je namreč za cerkev oskrbel kipa obeh mož, ki so ju postavili visoko na pročelju cerkve. Glavna točka te slovesnosti je bila blagoslovitev obeh kipov. Zaradi slabega vremena je slovesnost potekla v cerkvi, le kratak blagoslov je bil pred cerkvenimi vrati.

Po petih litanijah Matere božje in evharističnim blagoslovom je škofov vikar dr. Lojze Škerl kratko orisal življenje obeh škofov, na katera smo lahko ponosni, in pomen njunega dela: prvi je deloval doma v Sloveniji, drugi pa v Ameriki med Indijanci. Oba sta zelo čislala in spoštovala materin jezik, pa naj si bo slovenski ali indijanski, in za ta materin jezik tudi izredno veliko naredila (šole, knjige itd.). Želja je, da bi se tudi mi zavedali te vrednote.

Za škofovim vikarjem je dijakinja-skavtinja Bruna Cijak podala nekaj primernih misli o obeh škofih, nakar je sledil blagoslov kipov z molitvijo, da bi mogli kaj kmalu oba kipa s pročelja cerkve prenesti v samo cerkev, ko bosta, če Bog da, razglašena za blažena.

Pri slovesnosti sta sodelovala domači

cerkveni pevski zbor in skavtski kvintet tržaških roverjev.

Iz cerkve so verniki šli v župnišče, kjer so se ob petju in zakuski zadržali še dolgo časa.

Zadnje seje občinskega sveta v Dolini

23. aprila je potekel petletni mandat vsem občinskim in pokrajinskim svetom, ki so bili izvoljeni leta 1975. Volitve za obnovitev teh izvoljenih teles bodo — kot znano — prihodnjega 8. in 9. junija.

Tako je tudi dolinski občinski svet imel v tem mesecu svoje zadnje seje, na katerih je med drugim odobril podelitev odličja prijateljstva občini Marzabotto v Emiliji, ki je splošno znana po številnih žrtvah, ki jih je pretrpela v krutih nacističnih represalijah v zadnjih mesecih druge svetovne vojne. Odličje bodo podelili ob proslavi 35-letnice osvoboditve.

Prav tako je občinski svet odobril prispevke glasbenim ansablom, športnim in kulturnim društvom ter mladinskim krožkom za tekoče leto. Svetovalska skupina SSK je predlagala povečanje prispevka mladinskim krožkom in domovom; otroškemu zboru Slovenski šopek, Glasbeni šoli ter skavtski družini prvo podelitev prispevka. Občinska uprava je sprejela le predlog prispevka skavtski družini, zaradi česar so se svetovalci SSK pri glasovanju teka sklepa vzdržali.

Med vprašanji in priporočili je svetovalec Gombač opozoril, da številni neznanci odlagajo odpadni material na raznih mestih med Ključem in Ricmanji, kar bo treba vsekakor preprečiti.

Svetovalec Tul je ponovno zahteval, da občina v najkrajšem času poskrbi za dostojno ureditev izredno zanemarjenega okolja na križišču cest pri Piju v Mačkoljeh, kjer je spomenik padlim, občinski vodovod, tabla z napisom vasi, znamenje sv. Jožefa in zgodovinski kamen iz 1819. Po zagotovilih župana naj bi se to okolje uredilo do jeseni.

OBČNI ZBOR SLOVENSKE PROSVETE

Redni občni zbor Slovenske prosvete bo v torek, 29. aprila ob 20. uri, na sedežu društva v ul. Donizetti, 3 s sledečim dnevnim redom:

1. Poročila odbora in včlanjenih organizacij;
2. Diskusija o poročilih;
3. Odobritev obračuna 1979 in proračuna 1980;
4. Volitve;
5. Razno.

OKNO V DANAŠNJI SVET

V ITALIJI

Vlada, ki je predseduje F. Cossiga, je v preteklih dneh dobila zaupnico tako v senatu kot v poslanski zbornici. Zanj so glasovali demokristjani, socialisti, republikanci in zastopniki južnotirolske Volkspartei in Valdostancev. Vlado čaka sedaj obilo dela tako v domačem kot v mednarodnem političnem življenju. Odobriti morajo državni proračun in se lotiti boja proti inflaciji, ki prerašča preko vseh dopustnih mej.

Digos (oddelki za boj proti terorizmu) so dosegli znatne uspehe. V Turinu, Milanu, Genovi in drugih mestih so aretirali večje število oseb obeh spolov, ki so obtoženi, da so sodelovali s teroristi ali pa bili celo voditelji raznih terorističnih organizacij. Povečini gre za ljudi, ki so bili izven vsakega suma; med aretiranimi sta tudi dva advokata, od katerih je eden ob aretaciji napravil samomor. Zdi se, da je k uspehom policije pomagal zaprti terorist Peci, ki je veliko stvari izpovedal.

ZDA - IRAN

Zaplet med ZDA in Iranom se je še bolj zapletel. Predsednik Carter je poostil ukrepe zoper Iran in zagrozil tudi z vojaškimi posegi, če Iranci ne bodo izpustili ameriških talcev. V tem oziru so Carterja vsaj deloma podprle tudi članice EGS. Tudi te so se izjavile za določene ukrepe zoper Iran. Za sedaj gre predvsem za diplomatske ukrepe, ki pa utegnejo postati tudi gospodarske narave, če se položaj ne bo izboljšal.

V Iranu samem gredo naproti anarhiji in verskemu terorizmu. Homeini je namreč ukazal, naj z univerz pozeženo vse študente marksiste. V Teheranu je na univerzi prišlo do pravega lova na take stu-

Kardinal König o svojem obisku na Kitajskem

Po svojem obisku na Kitajskem je kardinal König povedal, da je šel na Kitajsko s papežovo vednostjo, vendar brez njegovega naročila. Povabilo ga je po naročilu zunanjega ministrstva kitajsko poslanštvo na Dunaju. Med svojim bivanjem na Kitajskem je mogel voditi zelo koristne in dragocene pogovore. Skušal je ugotoviti verski položaj in stanje katoličanov ter katoliške Cerkve, kakor tudi kako Kitajska država pojmuje verska in cerkvena vprašanja. Dva škofa sta še vedno zaprti in tudi več duhovnikov. Oblast jih dolži političnih prekrškov. Kitajska si želi navezave stikov z Vatikanom, a vmes je vprašanje kitajske patriotske Cerkve, ki je Vatikan ne priznava.

Prvi »Dan Pastirčka« v Doberdolu

»Dan Pastirčka« je bil zamišljen kot srečanje naših otrok v naravi ob igri ter tudi kulturnem programu. V ta namen je bil izbran ravno Doberdob, kjer je ob župnijskem domu lep travnik, primeren za igre v naravi. Toda izredno neugodno vreme, saj je tisto dopoldne zasnežilo vseokrog in je pihala huda burja, je okvir pokvarilo. Kljub temu je ostal kulturni del, ki se je v celoti izpeljal v župnijski dvorani. To so otroci in starši napolnili do zadnjega kotička, tako da je bilo v dvorani kar prijetno. Za čudo so otroci bili mirni in so sledili programu, ki je pravzaprav precej narasel.

Začel je doberdolski mladinski zbor, ki ga vodi prof. Lojzka Peršičeva. Odpel je pet pesmi. Med njegovim izvajanjem je ga. Ljubka Šorli, ki sedaj ureja Pastirčka, pozdravila v imenu uredniškega odbora in predstavila ta naš otroški list, ki izhaja že 34. leto.

Za nastopom doberdolskih otrok je sledil glasbeni del; zaigrali so Igor in Danijel Devetak na vijolino, Luka na harmoniko. Presenečenje je bil harmikarski ansambel glasbene šole iz Sovodenj pod večjim vodstvom prof. Dorine Kantè. Skupino tvorijo srednjeolci in tudi večji dijaki. Zaigrali so tri komade, ki so navdušili. Ta del je zaključil Pavel Paesini iz glasbene šole v Standrežu. Pavel dobro obvlada harmoniko, kar je pokazal tudi v nedeljo. Za zabavo je stopil na oder še »čarodej« Branko ali Aleksander Možina, ki je skupaj z nekaterimi otroki prikazal nekaj »skečev«.

Po kratkem odmoru so mladi igralci iz Števerjana, pod vodstvom Alenke Černic, zaigrali komedijo »Janček«. Pri njej je zlasti Simon Terpin pokazal svoje igralske sposobnosti. Program so zaključili otroci iz Standreža in Bazovice. Gre za dva mladinska zbora, ki pa sta oba nastopila v okrnjeni zasedbi, saj so se številni člani ustrašili slabega vremena in niso prišli v Doberdob. Standreški zbor je pod vodstvom E. Chiabai zapel štiri pesmi, bazoviški pa pod vodstvom Fride Valetič pet pesmi. Ta zbor je na harmoniko spremljal Karlo Grgič, ki je popestril tudi zadnjo zaključno pesem, ki so jo odpeli vsi otroci, in sicer Veseli ringaraja; besedilo je L. Šorli, glasba pa Z. Hareja. To pesem znajo najbrž že vsi mladinski zbori pri nas, ker ugaja tako po besedilu kot po navepu.

Organizacijski del so imeli na skrbi skavti in skavtinja iz Doberdola, katerim so pomagali člani domačega društva Hrast. Tudi s te strani je srečanje v redu potekalo.

Ko je bilo programa konec, je nastopila tema; zmanjkala je namreč električna luč, ker se je nekje daljnovod pokvaril. Zunaj je bil mrz, pihala je burja, otroci so pa kljub vsemu odhajali domov veseli, saj se pravi pastirčki-tudi slabega vremena ne ustrašijo. To so pokazali vsi, ki so v nedeljo prišli v Doberdob. Domov so odnesli še Pastirčkove zastavice.

goriške novice

Slov. šole in kulturni problemi v goriškem občinskem svetu

Poleg dolge razprave o proračunu za leto 1980 (o kateri poročamo na drugem mestu) je goriški občinski svet sklepal o celi vrsti drugih upravnih problemov. Med drugim je bil na dnevnem redu predlog o poimenovanju slovenske osnovne šole v zavodu Lenassi po pisatelju Francetu Bevku. Zadevni šolski organi so že pred dve letoma sklenili šolo poimenovati po Bevku, poslali so predloge pristojnim šolskim oblastem. Šele sedaj pa je prišla zadeva v razpravo občinskega sveta. Gotovo je k temu pripomogla tudi nedavna interpelacija svetovalec SSK. To je v razpravi ob tej točki tudi poudaril svetovalec Paulin, ki je obžaloval dolgo zavlačevanje občinske uprave. Svetovalec Bratuž je pri tem na kratko orisal lik pisatelja Bevka, ki je deloval prav v našem mestu v dobi med obema vojnama, pisal tudi za mladino in zlasti s Čedermacem postavil nekak spomenik boju Slovencev pod fašizmom. Občinski svet je nato predlog o poimenovanju slovenske osnovne šole soglasno sprejel.

Na ostalih sejah občinskega sveta (zadnji teden so bile kar štiri seje) so bile na vrsti še druge zadeve, ki tudi zanimajo posebej slovensko kulturno prisotnost. Med razpravo o raznih podporah kulturnim skupinam in zborom je svetovalec Paulin izrazil željo, da bi občinska uprava tudi slovenskim skupinam dajala enake podpore kot italijanskim. Svetovalec Bratuž pa je v razpravi o koncertnih prireditvah v Avditoriju predlagal, naj bi uprava povabila za nastope tudi slovenske glasbenike.

Občinski svet je nadalje odobril določeno vsoto za podporo Nikaragui; v tej razpravi svetovalec niso bili vsi edini, saj bi morala občinska uprava — seveda v mejah svojih zelo skromnih zmoglosti — pri teh problemih odmisli različna politična gledanja. Svet je tudi odobril podpore za reveže v naši občini ter izvolil nekaj predstavnikov v razne komisije.

Na zadnji seji, v ponedeljek 21. aprila zvečer je svet soglasno sprejel sklep o poimenovanju osnovne šole v Pevni po znanem kulturnem delavcu in župniku Jožetu Abramcu.

Občinski proračun je bil na koncu sprejet z glasovi DC in PSDI.

Jugoslovanski poslanik v naši deželi

Novi jugoslovanski poslanik pri italijanski vladi Marko Kosin se te dni mudi na uradnem obisku v naši deželi. Obiskal je že vse glavne predstavnike v deželi (predsednika Comellija, vladnega komisarja v Trstu, prefekta v Gorici idr.). Želi se seznaniti tudi s štanjem naše narodne skupnosti in se bo oz. se je že srečal z različnimi njenimi predstavniki. Novi veleposlanik ali, kot se nekaterim lepše zdi, ambasador je Slovenec in je govoril tudi po tržaškem radiu v slovenščini.

Gospoda veleposlanika lepo pozdravljamo in želimo, da bi ne hodil okrog po deželi z enosmernimi naočniki, ker menimo, da ne zastopa partije, temveč SFRJ.

Sožalje

Ob bridki izgubi drage mame Zore Radetič vd. Pahor, izreka cerkveni pevski zbor župnije Sv. Križ pri Trstu svoji članici Sedmak in njenim svojcem globoko občuteno sožalje.

Romanje: prenova mladih

V nedeljo 13. aprila se je lepa skupina slovenskih skavtov in skavtinj z Goriške in Tržaške odpravila na skupno pešromanje na Sv. goro.

Startali smo s Travnika in v veselem, razposajenem vzdušju ubrali pot proti Solkanu in Prevalu. Postanek na Prevalu se je prav prilegel, saj so mnogi izmed nas komaj zapustili »zimsko spanje«. Pa tudi naši duhovni voditelji, ki imajo dobro kondicijo, so nas, kot po navadi, »priganjali«.

Ta predviden postanek pa smo izkoristili predvsem za duhovno pripravo za vzpon. Zadalji smo si nalogo: Napor hoje navzgor, petje, molitev in zbranost bomo darovali za duhovno prenovo mladine na Tržaškem in Goriškem. Utirati dočemo zapuščena pota (predvsem na duhovnem področju) k Mariji in njenemu Sinu Jezusu.

Ob večkratnih postankih smo molili rožni venec za vsakega izmed nas in vse, ki so ostali doma. Ko smo prispeli na vrh smo se razdelili v več skupin in se pripravili za sodelovanje pri maši, ki je bila potem prav zato posebno lepo doživetje.

Popoldne smo se vrnili, res malce utrujeni, toda navdušeni in duhovno okrepljeni. Ko smo se poslavljali s Tržačani smo si obljubili, da bomo tako skupno romanje ponovili vsako leto.

Ko smo pri Eriki zagledali pred seboj veliko vabljivo torto, smo pozabili, da smo sploh kaj pešočili.

Goričani smo na koncu obiskali še prijateljca Petra iz ulice U. Foscolo, ki je že nekaj let invalid na vozičku. Tako smo tudi z njim razdelili doživeto veselje te nedelje. Njegova življenjska preizkušnja pa nas opominja, da si moramo za take prijatelje vzeti večkrat kaj časa. - Goričan

Rupa-Peč

Praznik firtalje. Ko pišem te vrstice, je v deželi prava zima z obilnim sneženjem po hribovih okrog Gorice; celo Fajtov hrib se je pobelil. Pa kaj nam zima, vihar, če je v srcu vera, pomlad! Tako vzklika Ivan Cankar.

Prav to vero v slovensko pomlad bomo skušali tudi letos na našem slovenskem taboru, ki mu pravimo Praznik firtalje, v naših srcih na novo oživiti ter s tem osrečiti posameznike in vse ljudi dobre volje, ki jim v srcu še gori plamenček slovenske zavesti.

S tem praznikom hočemo vaščani Rupe in Peči javno izpričati svojo iskreno vero v slovenstvo, v tisto slovenstvo, za katero so se naši predniki prav na tem prostoru borili že pred 1400 leti in nam s svojo borbostjo ohranili do današnjih dni naš materin jezik. Na nas je, da se ta jezik in naša narodna kultura ohranita kot dragoceni svetinjki tudi bodočim rodovom, tudi za ceno nemajhnih žrtev v vsakdanjem življenju.

Dragi rajoki! Kot boste brali v posebnem oglasu, smo vam skušali pripraviti izviren slovenski praznik, brez tuje začimbe, tako pristno domač kot domači kruh.

Šport

V osmih dneh pet uspehov za goriško Olympia

Goriška Olympia je sicer slabo začela sezono, sedaj pa njene ekipe žanjejo eno zmago za drugo.

I. moška divizija

OLYMPIA - SATER 3:0
(15:12, 15:7, 15:9)

V sredo 16. aprila je Olympia na domačem igrišču dobesedno raztrgala gradiščansko ekipo. Goričanom je pripomoglo do zmage predvsem drzno napadanje in učinkovita obramba na mreži.

OLYMPIA - SPILIMBERGO 3:1
(10:15, 15:8, 15:7, 15:5)

Zaradi zgrešene formacije so Goričani na sobotnem gostovanju v Spilimbergu morali kloniti v prvem setu, sicer pa so se pravočasno dvignili ter okreplili blok in napadanje, kar je bilo zopet odločilno, kot že v prejšnji tekmi.

III. moška divizija
GRADEŽ - OLYMPIA 2:3
(15:12, 15:9, 10:15, 12:15, 10:15)

V nedeljo 13. aprila so Goričani s težavo osvojili dve novi točki. Tekma je bila zelo nevarna za naše fante, saj je sodnik sredi drugega seta začasno izključil najboljšega igralca Tommasija. Vseeno so pa fantje prešli v protinapad in končno zmagali.

OLYMPIA - TURJAK 3:1
(15:13, 12:15, 15:4, 15:12)

V soboto je Olympia na domačem igrišču premagala drugo uvrščeni Turjak kljub okrnjeni postavi. Turjačani poraza sploh niso pričakovali, zato so kmalu podlegli nervoznosti. Omenimo še njihovo skrajno nevljudno obnašanje, ki pa jim ni pripomoglo do zmage.

III. ženska divizija
OLYMPIA - TORVISCOSA 3:1
(14:16, 15:12, 15:11, 15:8)

Olympia: Košič, Perše, Flego, Primožič, Bertolini, Uršič Lučka in Lučka in Anamarija, Delaj in Poč. GR.-MJ.

PEVSKI ZBOR RUPA-PEČ
priredi v Rupi vsakoletni

PRAZNIK FIRTALJE

SPORED

Nedelja 27. aprila ob 16. uri:

- Nastop ansambla Lojzeta Hledeta iz Steverjana
- Mladinski pevski zbor Rupa-Peč
- Moški pevski zbor iz Št mavra
- Moški pevski zbor Jadran iz Vrtojbe
- Mešani pevski zbor Iskra iz Železnikov (Skofja Loka)

Četrtek 1. maja ob 16. uri:

- Nastop ansambla Lojzeta Hledeta iz Steverjana
- Mešani pevski zbor iz Steverjana
- Mešani pevski zbor Hrast iz Doberdoba
- Skupina Nova misel iz Podgore
- Priložnostni govor deželnega poslanca dr. Draga Štokes

Oba dneva bo poskrbljeno tudi za prijetno razvedrilo ob narodnozabavnih vižah, s firtaljo in drugimi dobrotami ter pristno domačo kapljico. V primeru slabega vremena se praznovanje prenese na eno prihodnjih nedelj v maju.

OBVESTILA

Slov. karitativno društvo (SLOKAD) prireja že od leta 1947 počitnice slovenskim otrokom. Tudi letos priredi počitniško kolonijo v Dragi. Od 2. do 26. julija bodo deležne lepih počitnic deklice, od 28. julija do 21. avgusta pa dečki. Lepo število otrok se je že prijavilo (iz dolinske občine kar 42). Kdor se še ni vpisal v šoli, naj pohiti, da ne bo imel potem več poti od urada do urada. Sedaj je čas. Če imate kake težave ali bi želeli kaj vedeti, se lahko obrnete na tel. 226117 (ob 13. uri).

Slovinci v Milanu bodo imeli mesečno mašo v nedeljo 18. maja ob 16. uri v cerkvi »San Fedele«. Med mašo bo kot gost pel cerkveni pevski zbor iz Doberdoba. Po maši bo v bližnji dvorani koncert slovenskih pesmi, ki jih bo pel isti zbor. Že danes vabljeni vsi rojaki iz Milana in okolice.

Društvo slov. izobražencev v Trstu vabi na kulturni večer v ponedeljek 28. aprila oz. 20.15. Boris Pahor in Martin Breclj bosta govorila o filozofu in pisatelju J. P. Sartreu.

Seja Zveze slov. katol. prosvete bo v četrtek 8. maja ob 21. uri.

Obrazci za davčne prijave (Mod. 740) se brezplačno dobijo na goriškem županstvu na davčnem uradu od 9. do 12. ure.

Tržaško romanje v Lurd in Palestino. Vsak romar za Palestino naj prinese potni list tja, kjer se je vpisal, za prepis vseh podatkov in številke potnega lista ter njegovo veljavnost. Isto velja za romarje v Lurd. Namesto potnega lista lahko prinesejo osebno izkaznico za prepis vseh podatkov. Nadaljujte s plačevanjem obrokov za kritje potnih stroškov. Čas potovanja se naglo bliža.

DAROVI

Za katoliški tisk: Albina Petaros, Boršt 7.000; Albin Skorjanc 2.000; N. N. 20.000 lir.

N. N.: za misijone in za Katoliški dom po 15.000 lir.

N. N.: za misijone 15.000, za Katoliški tisk 20.000 in za Katoliški dom 15.000 lir.

V spomin na pok. mamo Zoro Radetič vd. Pahor daruje sin Edvard za Alojzijevišče in za Zavod sv. Družine po 5.000 lir.

Ob obletnici smrti sina Atilija Vidau daruje družina Gizele Vidau za cerkev sv. Jerneja in za Katoliški glas po 10.000 lir.

Za Katoliški glas: N. N. Sovodnje 5.000.

Za Zavod sv. Družine: N. N. Sovodnje v spomin prijateljca Ivana Krpana 10.000.

Za Marijin dom v Rojanu: N. N. v spomin pokojne učiteljice Bianke Frandolič 10.000; Ana Trobec ob obletnici smrti moža Marija 10.000 lir.

Družbenka N. N. iz Trsta: za cerkev na Sv. gori 100.000; za cerkev v Novi Gorici 100.000; za semenišče v Vipavi 100.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: Marija Kralj iz Padrič 5.000; Pierina Zagar v spomin na svoje rajne 5.000; Kralj Rezi 10.000; N. N. 10.000; Marija Žagar 10.000; Edi Race v spomin pok. Zore Presl 4.000; Angela Mlač v spomin Zore Presl in matere Lucije 10.000; Marija Ražem 10.000; Darinka Leban 10.000; Dall'Ogljo 2.000; Marija Živic 10.000; N. N. 10.000; ob krstu Tomaža Metlika 120.000 lir.

Za Skupnost Družina - Opčine: nečaki Ema, Marija in Vinko Ražem ob smrti strica Andreja Ražem 50.000 lir.

Za cerkev na Padričah: družina Kralj namesto cvetja na grob Bavlje Križmančič 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Luciano Bartoli 10.000; Polissa Damjana in Albina v spo-

min na pok. Oskarja 12.000; družina Simič Bernarde 10.000; Skabar Lojzka v spomin moža Josipa ob tretji obletnici smrti 30.000; N. N. 50.000; N. N. 15.000; Hrovatin-Babich Jolanda 5.000; Dolenc-Holstein Marija v spomin na moža Pepija ob obletnici smrti 20.000; Podobnik Kristina v spomin mame Marjuče 100.000; družina Di Lenardo v spomin na Silvana 20.000; razni 48.000 lir.

Za lačne po svetu: Slava Fučka, Opčine 50.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Ivanka Knez, Baroklje 50.000; N. N., Opčine 15.000 lir.

Za cerkev pri Ferlugah: Maver-Markon Marija v spomin na pok. moža Andreja 10.000 lir.

N. N. za misijonarje 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

★

Ljubljanska TV

Spored od 27. aprila do 3. maja 1980

Nedelja: 13.00 Popoldanski program.

20.00 S polno paro, nadalj. 21.35 V znamenju. 21.50 Glasbena oddaja. 22.05 Sport.

Ponedeljek: 17.20 Minigodci. 17.35 Poljudnoznanstveni film. 18.00 Izobraževalna serija. 20.00 Arbuзов: »Staromodna komedija«, drama.

Torek: 17.20 Mali pingvin. 17.35 Začetnik, mladinska nadalj. 20.00 Aktualna oddaja. 20.55 B. Prus: Lutka, nadalj.

Sreda: 17.30 A. Ingolič: Veselo snidenje.

17.45 Umetnost na jugoslovanskih tleh. 18.05 Glasbeni amaterji. 20.00 Pozdrav prazniku. 20.30 Osvajanje svobode, film.

Četrtek: 9.30 Otroška prvomajska veselja. 10.00 Lutke. 10.40 Tigris, film. 15.29 Otroštvo mladosti. 16.20 Veverica na rami, film. 16.45 Plesal sem kolo. 17.30 Trener, film. 20.00 Kriza, drama.

Petek: 15.10 Vrč z modrimi cveticami. 16.50 Zenica. 17.20 Biti ali ne biti, film. 20.00 Mali koncert. 21.00 Tigrove brigade, film. 21.55 Skokov memorial, atletska tekmovalnja. 22.15 Oženjeni samec, film.

Sobota: 15.50 Ko je kraljevala komedija, film. 17.10 Naš kraj. 17.25 Nogomet Čelik: Velež, prenos. 19.15 Zlata ptica, pravljica. 20.00 Mož, ki je hodil skozi stene, film. 21.00 Predstavljamo vam Cleo Laine. 21.50 J.W. Coop, ameriški film.

ZAHVALA

Ganjeni nad dokazi sočutja se toplo zahvaljujemo vsem, ki so nam bili blizu ob smrti drage mame

ZORE PAHOR

Iskrena hvala gospodu župniku Antonu Lazarju za tolažilne besede pri pogrebu, pevskemu zboru iz Jamelj, darovalcem cvetja in vsem, ki so jo spremili na pokopališče.

Sin Edo, hčere Anica in Ivanka z družinami

22. aprila 1980

ZAHVALA

Ob bridki izgubi drage in zveste žene

Marije Silve Jugovič-De Bernardis

se toplo zahvaljujem vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti dva dni pred obhajanjem zlate poroke. Posebna zahvala za tople besede tolažbe openskemu g. župniku Viljemu Zerjalu, msgr. Alojziju Škerlu, g. Francu Štuhcu za udeležbo pri pogrebu, g. Dušanu Jakominu in njegovi sestri za vso izkazano pomoč v boleznih in smrti.

Zalujoči mož Anton

Opčine, 22. aprila 1980